

KINH PHẬT BẢN HẠNH TẬP

QUYỂN 30

Phẩm 32: BỒ-TÁT THU PHỤC MA VƯƠNG (Phần 2)

Bấy giờ, ở nơi đó có một vị Địa thần khác đem một bình nước mát lạnh rưới lên thân Ma vương và nói:

–Này ma Ba-tuần, mau mau đứng dậy trở về cung của mình. Vì ông, sẽ có các thứ binh khí đến đây muốn sát hại ông, phân thân ra từng mảnh, số ma quân kia trước đây hiện đủ thân thể, hình dạng kỳ dị, biến hiện đến đây, cầm đủ thứ binh chủng khí giới khủng bố như vậy, giờ đây không thể hoàn hình, đành mang thân hình như vậy trở về chỗ ở của mình nên thấy nhau xem như xa lạ. Do vậy, trải qua bảy ngày sau, hoặc có người nhận ra nhau, hay không nhận ra nhau. Những kẻ nhận ra nhau cùng nhau hỏi han, hoặc họ lại khóc mẹ, hoặc lại khóc cha, hoặc anh, hoặc em, hoặc chị, hoặc em gái. Họ cùng nhau nói thế này: “Ngày nay chúng ta gặp tai nạn lớn, tai ương này đối với chúng ta, mà nay đây chúng ta còn sống sót, thật là điều chúng ta không thể nghĩ bàn.”

Có kệ nói:

*Tay phải Bồ-tát trăm phước báo
Kẻ tay màn lưới, móng đỏ hồng
Lòng tay luân tướng ngàn tấm sáng
Rực rỡ sắc vàng Diêm-phù-đàn
Chậm rãi xoa đầu lại rờ chân
Tay tỏa ánh sáng như mây chớp
Miệng nói đại địa hãy chứng minh.
Ta xưa tu hành vô số kiếp
Ai đến xin, Ta chuta từng trái.
Thủy, hỏa, phong thần đều xác nhận
Phạm thiên, Đế Thích cùng Nhật, Nguyệt
Mười phương chư Phật đều chứng tri
Như Ta khổ hạnh cầu Bồ-đề
Bố thí, Trì giới, Tinh tấn, Nhẫn
Thiền định, Trí tuệ gồm sáu độ
Cùng Tứ vô lượng, các thần thông
Thứ lớp như vậy nhân trợ đạo
Tất cả huân tu đều kết quả
Ta làm công đức khắp mười phương
Lập hội trai tăng và Bố thí
Ma vương muôn phần không được một.
Ngay đây tay chỉ xuống đất này
Đại địa chấn động như chuông vang
Chấn động sáu cách, biển sôi sục
Ma thấy, ngã nhào, chết bất tỉnh.*

Không trung có tiếng: bắt cột lại
Ma bị hàng phục, mất hào quang
Tự biết chẳng bằng oai Bồ-tát
Đấm ngực kêu la khóc dậy trời
Thân thể mỗi mệt biết về đâu?
Đông, Tây, Nam, Bắc chạy rối bời
Tâm loạn mất hồn không hay biết
Quân ma tượng, mã sức chẳng còn
Bàn-trà, Tỳ-xá cùng La-sát
Bỗng nhiên kinh hãi mất đội hình.
Thoái lui chạy kiếm tìm lối thoát
Như chim đồng nội bị gió, lửa
Cha, mẹ, huynh đệ, chị em gái
Tìm kiếm lẫn nhau mà không biết
Đều hỏi người nay ở xứ nào?
Dẫu có gặp nhau sinh ganh ghét
Đều nói họa đến sợ mất thân.
Quân ma chúng nó vô số ức
Bỗng nhiên tiêu diệt tựa mây tan
Trải qua bảy ngày khổ như vậy
Sau gặp trở lại biết sống còn
Chúng ta hôm nay rất vui mừng.
Thọ thân Bồ-đề vào lúc ấy
Mang bình nước lạnh lòng thương xót
Rưới thân Ba-tuần bảo thể này:
Lập tức mau đi, chớ ở đây
Lúc này, nếu ông chẳng vâng lời
Mai sau gặp nạn đành cam chịu.
Đạ-xoa, La-sát, Cưu-bàn-trà,
Ma-hầu-la-già và Tỳ-xá
Những hình đáng sợ ở thế gian
Ma vương đưa đến dưới Bồ-đề
Hy vọng khủng bố được Bồ-tát.
Thân Ngài đoan chánh, đầy tướng tốt
Công đức sáng tựa ngàn mặt nhật
Tâm không kinh động như Tu-di
Lại xem lũ ma như huyễn hóa
Các pháp không khác, không phân biệt
Như sao, như sương, như mây nổi
Pháp tướng như vậy, chánh tư duy
Kiết già khéo trụ tâm an ổn.
Nếu còn thấy nghe bằng chấp ngã
Tà niệm như vậy sinh tâm tham
Người ngu chấp ngã cho là thật
Do tâm phân biệt thấy khủng bố.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Thích-ca Mâu-ni Đại Thế Tôn
Quán pháp như thật, tánh bình đẳng
Mười hai nhân duyên tiếp nối sinh
Cảnh giới, tâm ý, không, chẳng thật
Thấy ma khuấy nhiễu không kinh động
Thân ma mỗi một thêm bất lợi
Cây, đá, gậy, dao đều vát bỏ
Quyển thuộc bỏ chạy không nơi nương.*

Bấy giờ trưởng tử của Ma vương Ba-tuần là Thương Chủ, đầu mặt đánh lễ sát chân Bồ-tát cầu xin sám hối, bạch:

–Tâu Thánh tử đại thiện, xin Ngài cho cha con phát lộ tạ tội, vì phạm phu thiện cận giống như trẻ con không có trí tuệ. Con bỗng nhiên đến làm não loạn Thánh tử, dẫn đám ma quân hiện đủ hình tướng khủng bố Thánh tử. Trước đây, con đã từng đem lòng chánh trực can gián cha con: “Dù người có trí hiểu rằng các diệu thuật, còn không thể thắng nổi Thái tử Tất-đạt-đa, huống chi là chúng ta.” Cúi xin Thánh tử lượng thứ cho cha con. Cha con vô trí không biết đạo lý nên mới khủng bố Đại thánh như vậy, nào đâu đáng sống! Bạch Đại thánh Vương tử, mong thệ nguyện của Ngài sớm được thành tựu, mau chứng quả Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác.

Lúc bấy giờ tất cả chư Thiên, hoặc ở trên hư không, hoặc ở trên mặt đất, hoặc ở các phương khác, đối với Bồ-tát đều tín kính, hết sức vui mừng hớn hở tràn ngập cả người, không thể tự chế. Vì quá vui mừng, nên họ reo hò:

–Ly ly! Kỳ kỳ! Lê lê!

Tiếng kêu la này vang rền chấn động khắp bốn phương hư không. Họ tung y phục, la lên:

–Ôi thôi, Bồ-tát hy hữu thay! Nay Ngài đã thu phục Ma vương và chúng ma quân.

Họ dùng nhạc trời, tiếng hát cõi trời để tán thán Bồ-tát. Họ lại tung lên nhiều lần các loại hoa trời Mạn-đà-la, Ma-ha mạn-đà-la, Mạn-thù-sa, Ma-ha mạn-thù-sa, Ưu-bát-la, Câu-vật-đầu, Bát-đầu-ma và Phân-đà-lợi, bột hương chiên-đàn như mưa trên thân Bồ-tát.

Có kệ nói:

*Bồ-tát hàng phục được Ma vương
Mặt đất chấn động với sáu cách
Chúng sinh chìm trong bóng vô minh
Thần quang Đại thánh soi sáng khắp
Trời đất phơi bày ánh nhật nguyệt
Giống như mỹ nữ trang điểm mặt
Hư không mưa xuống các hoa trời
Hoa Mạn-đà-la cùng hoa khác.*

Lúc bấy giờ có vô lượng vô biên chư Thiên các cõi số đến ngàn vạn ức, như chúa trời cõi Ta-bà, như vua trời Đại phạm và Đế Thích... đều hết sức vui mừng tràn ngập cả người, không thể kềm chế, đồng chấp tay đánh lễ Bồ-tát, miệng tụng hô:

–Ngày nay vị Thánh này nhất định thành Bạc Chánh Đẳng Chánh Giác.

Khi ấy, cách gốc cây Bồ-đề chẳng bao xa có một Long vương tên là Ca-la lại dùng kệ tán thán Bồ-tát:

Ta từng thấy ngày Phật ra đời
Cũng đến dưới cây Bồ-đề này
Hiện đại thần thông thật hy hữu
Khéo dùng phương tiện đuổi Ma vương.
Ngày nay Thích Tôn cũng như vậy
Trái cỏ kiết già ngồi an ổn
Tâm không duyên cảnh, trụ chánh ý
Chưa từng một niệm biết sợ hãi.
Dũng mãnh như vậy đại tinh tấn
Quyết định Mâu-ni Phật tối thắng
Do vậy cõi này động sáu cách
Âm thanh vang dội tựa tiếng chuông
Đông, Tây, Nam, Bắc nổi rồi chìm
Nhất định chẳng lâu thành Đại Giác.
Chư Thiên phủ kín cả hư không
Trăm ngàn vạn ức na-do-tha
Lời hay khen ngợi, tâm hoan hỷ:
Nay Ngài chắc chứng Đại Diệu Thánh
Chư Thiên vạn ức không đếm hết
Đều tung y phục khắp hư không
Điềm lành báo trước nhiều vô cùng.
Ngài sẽ giác ngộ thành Đại Thánh
Ngàn vạn do-tha chúng chư Thiên
Chấp tay đánh lễ tại hư không
Điềm ứng hiện trước, khó diễn tả.
Ngài nay thành Phật, Đại Giác Tôn
Chư Thiên đồng tử ngàn vạn ức
Hớn hở tay cầm hoa trời đẹp
Tung rải mưa hoa trên Nhân giả.
Ngài nay thành Phật Đại Tôn Thắng
Cây cối chung quanh cõi Bồ-đề
Cành ngọn cúi rạp hướng về Ngài
Điềm lành như đây chẳng phải một.
Ngày nay thành Phật Đại Tối Tôn
Nhân giả thu phục chúng Thiên ma
Tiếng nói hình thù thật đáng sợ
Ngài dùng từ lực đều nhiếp hóa.
Ngày nay thành Phật Đại Tôn Xưng
Long vương Ca-la tán thán Phật
Tâm sinh khoái lạc rất vui mừng.

M